

la lluita feminista de les entitats, de les dones, al carrer, als centres que han gestionat..., en el treball de dones a dones, no haguera sigut possible si no s'haguera donat este moviment feminista.

El pacte va ser signat, com vosté deia, el 18 de setembre de 2017, inicialment per 63 entitats. I ací ja comencem a valorar, en este moment, a data de hui, són 730 les entitats i 7.600 les persones que s'han adherit al pacte. I he de recordar que l'adhesió al pacte implica compromisos individuals i col·lectius, depenent de si firma una persona o firma una entitat.

Cinc línies estratègiques: garantir una societat segura i lliure de violència masclista; feminitzar la societat –este és un dels que a mi m'agrada especialment–; coordinar el treball en xarxa; trencar els murs que invisibilitzen la violència de gènere i masclista i socialitzar-ho com un conflicte polític i social, no és una qüestió domèstica, és una qüestió política i social; garantir la dotació pressupostària.

En eixe sentit, La Generalitat ha destinat en el pressupost d'enguany, que vostés han tingut a bé aprovar, dotze milions d'euros per a la lluita contra la violència de gènere; d'esta manera, el Consell i Les Corts han complit el seu compromís. I esperem que, finalment, como vosté anunciava, els pressupostos generals de l'estat confirmen eixos dos-cents milions d'euros compromesos per al pacte estatal i que han de vindre en gran part també a les comunitats autònomes.

Per a l'execució de les 293 mesures, el pacte preveu la intervenció de diverses institucions i entitats, atribuint a cadascuna la coordinació i establint una comissió de seguiment. És de veres que l'avaluació és anual, és a dir, a l'any d'haver firmat el pacte tindrem una avaluació ja més acurada de totes les mesures, però la valoració és positiva. Vosté ha anomenat algunes qüestions:

L'equiparació d'indemnització per víctimes de violència de gènere a les víctimes del terrorisme. Esperem no haver d'aplicar mai este decret. Este és d'eixos decrets que una no vol aplicar mai, però ahí està.

La reserva d'almenys un 30% de les places de les oposicions de policies locals per a les dones, per a garantir nous referents i equilibris. Açò té a vore en feminitzar la societat.

Les administracions públiques valencianes no contractaran i no subvencionaran mitjans de comunicació que utilitzen la cosificació de les dones i la prostitució. Ahir mateixa entrà en vigor la llei que vostés aprovaren, precisament, de publicitat institucional. I, de fet, les capçaleres més importants de premsa valenciana han eliminat la prostitució de les seues pàgines, que és una cosa per a felicitar-nos en el nostre conjunt.

El pacte també és promoure una coeducació. I, en eixe sentit, el pla director de coeducació de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport dedica 16,18 milions d'euros a este tema.

I dos convenis –acabe de seguida, presidenta, però és important–: l'estudi sobre la pàtria potestat, la custòdia i règim de visites i programes d'intervenció amb els agressors, que s'ha firmat en abril amb la Universitat de València.

En tot cas, com dic, a l'any de la firma del pacte tindrem ja un informe de la comissió de seguiment que, òbviament, farem arribar a les seues senyories. Però jo crec que esta és una qüestió...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...de què ens hem de felicitar en el nostre conjunt de Les Corts i més enllà, de tota la societat valenciana.

Gràcies (*inintel·ligible*) ... (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general que aplica en matèria d'atenció als infants amb trastorn de l'espectre autista (TEA) i els recursos materials i humans que actualment posa a la seua disposició la Generalitat valenciana, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 103.603, BOC número 274)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 5, que és la interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la política general que aplica en matèria d'atenció als infants amb TEA, i que formula la diputada del Grup Parlamentari Popular, senyora María José Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Molt bona vesprada.

Bona vesprada, senyora vicepresidenta.

Senyor conseller.

Senyories.

Señora vicepresidenta, la Comunidad Valenciana fue pionera en el tratamiento del trastorno del espectro autista, al reconocer el TEA como un problema de salud, reconociendo la necesidad de establecer una intervención intensiva, especializada, individualizada, estableciéndose la asistencia sanitaria

para todos los niños TEA menores de seis años y con una base fundamental, y era que el diagnóstico y el tratamiento se realizaran por centros especializados, acreditados como centros sanitarios.

Hace ahora un año, aproximadamente, en mayo de 2017, las *consellerias* de sanidad e Igualdad y Políticas Inclusivas presentaron un protocolo de atención integral a las personas con TEA en la Comunidad Valenciana. La base fundamental de ese protocolo era la desaparición del tratamiento sanitario, quedando sustituido por la atención a través de los centros de atención temprana.

Esta situación, esta decisión, ha provocado que las personas TEA ya no tengan los tratamientos especializados y está colapsando los centros de atención temprana con una realidad muy dura, y es que en este momento hay, aproximadamente, ochocientos niños en lista de espera en la Comunidad Valenciana.

Hoy, señora Oltra, me gustaría hacer un balance de este último año de este protocolo y de esas decisiones que ustedes adoptaron.

En cuanto a la desaparición del tratamiento sanitario, yo no sé si esto fue una cuestión que consensuó usted con la señora Montón, que decidieron ambas, que alguien les aconsejó. En cualquier caso, yo diría que ella se quitó de encima –y es muy duro, pero así me lo trasladan los familiares– a los niños TEA y lo pasó a la CIPI. Y a usted no le echan la culpa; le echan la culpa a un gobierno que tomó una mala decisión, una decisión, además, que está en contra de lo que ellos consideran que debería ser. Porque la desaparición del tratamiento sanitario es calificada como un retroceso para ellos, cualitativo y cuantitativo, para los padres y las madres, y que se percibe como una cuestión que sufren y padecen sus hijos, los hijos que padecen TEA.

Es un problema de salud, lo tenemos claro. Nuestra comunidad, con el gobierno del Partido Popular, fue pionera en el año 2006 en reconocerlo como un problema de salud, en dar asistencia sanitaria para todos los niños TEA menores de seis años, en reconocer una intervención intensiva especializada e individualizada, en que el diagnóstico y tratamiento se realizara por centros especializados y acreditados como centros sanitarios, y eso ha desaparecido. Y esto ha provocado una gran desigualdad social a aquellas familias que, en este momento, pueden costearse ese tratamiento y pueden dar una oportunidad a sus hijos de mejora y a las que no pueden costeárselo. Todo ello, señora Oltra, ha pasado con su gobierno. Yo me pregunto cuál es el motivo que les llevó a tomar esta decisión.

En cuanto a la derivación a los centros de atención temprana..., porque, claro, a cambio de estar en los centros especializados de sanidad, han pasado a los centros de atención temprana. Pasaron de forma arbitraria, no fundamentada en criterios científicos ni de beneficios para quienes padecen TEA y han provocado un gran perjuicio para todos con todos los niños con diferentes capacidades, niños y niñas y sus familias. Insisto, hoy más de ochocientos niños en lista de espera.

Y el resultado es el que le he dicho. En primer lugar, debido a la falta significativa de plazas en los centros de atención

temprana, no se pueden absorber los más de trescientos nuevos diagnósticos anuales y la mayoría de los centros de atención temprana dan el alta a los niños de cuatro años, en lugar de a los seis años, como era antes; en algunos casos, le diría que le están dando de alta antes de los cuatro años, es peor todavía.

En el caso de muchos niños TEA no podrán acceder a tener acceso a tener servicio de atención temprana porque la edad media del diagnóstico continúa siendo entre los dos y tres años.

Pero, además, hay más recortes, señora Oltra, porque estos niños reciben menos sesiones. Antes del nuevo protocolo, con el Partido Popular, recibían entre ocho y veinte horas mensuales en intervenciones individualizadas de una hora de duración; ahora, como máximo, reciben dos sesiones por semana y de cuarenta y cinco minutos en horarios que, en ocasiones, son incompatibles con la conciliación de la actividad del propio niño o de la familia. Es decir, antes era entre ocho y veinte horas mensuales y ahora, como máximo, seis horas mensuales.

En tercer lugar, la atención deja de ser individualizada y especializada para ser generalista. Y esto va en contra de la estrategia nacional de autismo.

Y, en cuarto lugar, hay un preocupante desconocimiento de este protocolo por parte de los profesionales sanitarios, incluso de las familias. La aplicación del protocolo está siendo muy heterogénea, dependiendo de la implicación y motivación de los profesionales de las USMIA y de cada departamento de salud.

Señora Oltra, yo pienso que hay cuestiones que requieren ser mejoradas en esta cuestión. Es obvio que el protocolo no está funcionando y que requiere ser modificado. Porque, señorías, la intervención en los niños y niñas con TEA es el único tratamiento efectivo, con carácter terapéutico y preventivo. Y la evidencia en recortes y retroceso en la atención a estas personas con el actual gobierno debe resolverse y, además, con urgencia. Además, les tengo que añadir que una sentencia judicial reconoce la necesidad de que sean atendidos en todas las edades por sanidad y que esta *conselleria* costee las intervenciones que necesitan.

Nos gustaría saber por qué no utilizan los centros especializados acreditados que existen, los que colaboraban con la *conselleria*, con La Generalitat, hasta que ustedes llegaron. Porque debemos aprovechar los recursos que tenemos de forma inmediata y beneficiar a estos niños.

Señora Oltra, desde la llegada del gobierno del *botànic*, los profesionales, familias y entidades que pelean a diario por el mejor diagnóstico y tratamiento de los niños TEA vienen sufriendo un verdadero calvario. En primer lugar, se dejaron de aprobar subvenciones para asistencia a los centros especializados, desde el primer momento, pero muy especialmente desde que se puso en marcha el protocolo en mayo de 2017, con muy poca transparencia e información muy contradictoria por parte de las *consellerias*. Pero, además, es que estamos produciendo tratamientos dispares, en función de los niños.

Mire, en mayo de 2016 se paralizaron las autorizaciones de tratamiento TEA de los niños y niñas nacidos entre 2013 y

2016. Todos los niños deberían estar acudiendo a los centros de atención temprana, pero no ha sido así, porque disminuyen la edad hasta los cuatro años y porque no hay plazas suficientes.

Así mismo, y exclusivamente y hasta que el protocolo se pusiera en marcha, se autorizaron tratamientos de padres que protestaron o si en la zona no había centros de atención temprana. Por tanto, hay algunos niños que, si han protestado sus padres, se les ha dado y a otros no, con una gran diferencia en personas que deberían ser tratadas de forma igual.

Miren, actualmente, hay niños y niñas de cuatro a seis años que están sin diagnosticar o sin tratar porque sus familias no pueden pagar un tratamiento privado, niños y niñas que van a iniciar el curso 2018-2019 y que no tienen dictamen. Por no hablar de lo que está pasando en educación con las aulas de comunicación y lenguaje, pero eso es una competencia de educación, evidentemente, aunque creo que lo están haciendo bastante mal y alguna noticia en prensa habrán leído ustedes recientemente.

A nosotros nos gustaría saber: ¿van a volver a resolver el tratamiento hasta los seis años? ¿Van a atender esta situación, tal y como se hacía; van a modificar el protocolo? Porque, mire, hay una realidad, señora Oltra, que se están produciendo recortes y eso es evidente. Hay menos tratamiento, hay niños sin diagnosticar, hay listas de espera de ochocientos niños TEA. Se están atendiendo en los CAT; los CAT no tienen, en este momento, personal suficiente. Se están produciendo demoras de hasta cinco meses. Además, la atención no es especializada, es generalista, a pesar de la buena voluntad que ponen las personas de los CAT.

Yo creo que este es un tema lo suficientemente serio, porque, claro, luego llega el 2 de abril y todos nos ponemos a celebrar el día de la concienciación sobre el autismo y no vestimos de azul, porque estamos solidarizados con ese tema.

Pero la gran realidad en esta comunidad es que las familias están sufriendo, y mucho, y a mí me gustaría saber qué es lo que piensa usted sobre esta situación.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Catalá.

Vicepresidenta. Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora Catalá, bona vesprada. Gràcies per la seua interpel·lació.

Mire, com vosté sap, la política general d'esta Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives

en matèria d'atenció als xiquets i xiquetes amb trastorn de l'espectre autista –vosté només posava xiquets; xiquets i xiquetes– consistix en millorar la seua vida.

Això significa com a punt de partida superar les mancances que ens hem trobat i que arrosseguem des de la seua gestió, senyora Catalá. Vostés no varen pioners en res. Vostés no varen ser pioners en res que fóra positiu, que fóra exemplar, que fóra exportable, que ni tan sols fóra verbalitzable.

Vostés han sigut pioners en moltes coses, però per descomptat no en ninguna que tinga a vore en polítiques socials, una mostra més de l'herència en diferit, senyor Castelló, de les quals cada dia ens trobem alguna, cada dia un *sapo*. Clar, és que vosté parla molt fort i se sent.

Des de 2006, en què el Reial decret 1.030/2006, de 15 de setembre, establia la cartera de servicis comuns del sistema nacional de salut i el procediment per a la seua actualització, al nostre territori l'havia de regular la conselleria de sanitat, que era la competent en matèria de diagnòstic i tractament dels trastorns de xiquets i xiquetes amb trastorn de l'espectre autista.

En quasi deu anys, deu anys, només es va crear un centre d'atenció pediàtrica a Alcoi i tres unitats en centres de salut de la ciutat de València.

Com se sabia que estos mitjans resultaven molt insuficients –així de pioners van ser vostés, un centre en Alcoi, tres unitats en centres de salut de la ciutat de València, eixe és el seu bagatge–, van introduir un sistema alternatiu a la manera que vostés introduïen els sistemes alternatius, consistent en la derivació a gabinets privats que han estat solucionant més per la vàlua de les persones professionals que per la gestió de l'administració autonòmica les carències del sistema públic.

Això és el que feien vostés. Una situació que havia de ser momentània i que es va convertir en definitiva. Calia, per tant, solucionar esta situació, i això és el que estem fent.

A 4 de novembre de 2015, es constituïx la Comissió Institucional de Coordinació Sociosanitària, integrada per esta Vicepresidència, Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives i la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública.

D'eixa comissió sorgixen huit grups de treball: assistència sanitària, salut mental, farmàcia sociosanitària, sistemes d'informació, pla de formació i polítiques de personal, diversitat funcional, infància i inclusió sociosanitària.

El grup d'infància s'ha reunit, des de la seua creació, i s'ha elaborat diferents documents de treball que permeten incloure en l'Observatori Valencià de la Salut un apartat específic dedicat a la infància. Planificar i coordinar els servicis d'atenció social i sanitària, educativa en la infància.

Procediments i protocols de coordinació entre els professionals i els sistemes socials, educatius i sanitaris. Elaborar propostes conjuntes, sociosanitàries i educatives, per a atendre les necessitats derivades de la diversitat funcional i/o malalties cròniques en la infància i l'adolescència.

Coordinar i millorar els servicis d'atenció primerenca, a través del protocol d'intervenció i derivació als centres

d'atenció primerenca, els CAT. Millora de coordinació entre els CAT i col·legis. I unificació de la gestió de l'atenció primerenca.

Desenvolupament d'estratègies d'actuació per a l'atenció mental en població infantil vulnerable, i realització de plans divulgatius en matèria d'infància, com també pla de formació a professionals del sistema sanitari i social.

Suport socioeducatiu a la maternitat i paternitat, perquè tot açò també té molt a veure en la criança, i millora de l'atenció en salut mental de la infància i l'adolescència.

En 2016 es crea la comissió de coordinació, que es posa en marxa, un model de treball entre la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, i esta Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, per a abordar de manera integral l'atenció a la infància i l'adolescència en problemes de salut mental, i en especial xiquets, xiquetes i adolescents del sistema de protecció.

Esta coordinació permet l'actuació ordenada dels professionals i les professionals implicades, incorporant un pla d'atenció individualitzat, programes, processos assistencials i protocols, amb la participació dels i les professionals.

Com a conseqüència d'açò, resolució d'11 de desembre de 2017, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport i la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública han habilitat amb caràcter experimental unitats educatives terapèutiques, hospitals de dia infantil i adolescents.

També s'està elaborant el protocol de coordinació entre els centres d'acollida de menors d'edat i les unitats de salut mental infantil i adolescent, estratègia de salut mental de la Comunitat Valenciana, procés d'atenció integral a persones amb TEA, i protocol de derivació i seguiment de l'atenció prestada als CAT.

Aquí es fixen les directrius mínimes per a la derivació, avaluació, seguiment i alta de les persones usuàries dels CAT. No se dona cap alta abans dels sis anys, si no és que ho decidix l'equip del CAT. I si se dona l'alta, és perquè els professionals i les professionals han considerat que s'ha de donar.

Un equip multidisciplinari de professionals de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública remeten la persona usuària a un CAT. Este protocol implica que la família és la que tria el centre al qual es deriva i en el que rebrà l'atenció ambulatoria i les prestacions assistencials.

Li recorde que en tots els casos es complix la normativa de l'ordre de 21 de setembre de 2001, de la conselleria aleshores de benestar social, per la qual es regulen les condicions i requisits de funcionament dels centres ambulatoris.

Una plantilla mínima per centre –vosté dia que no hi havia prou–, una plantilla mínima per centre, per a una mitjana de trenta-cinc places en règim ambulatori, quatre professionals, una persona psicòloga, mitja fisioterapeuta, dos estimuladors i mitja logopeda, el que suposa una ràtio de 0,11.

Mire, bagatge. Pel que vosté diu de retallades, mire les retallades, senyora Catalá. En 2015, amb el seu govern agonitzant, hi havia 1.476 places en centres d'atenció primerenca,

en centres CAT. En 2017, es va augmentar en 486, és a dir, un 33%.

I quan acabe 2018, haurem augmentat en 1.041 places, totalitzant 2.517 places. Govern de vosté, del PP, 1.476 places. Govern del botànic, 2.517 places, més d'un 66% d'increment.

A la província d'Alacant, 960 places, que implica un increment de 115 places respecte del 2017, i 1.920 persones usuàries. A la província de Castelló, 370 places, que significa un increment de 140 places respecte a 2017, i 740 persones usuàries. I a la província de València, 1.257 places, que fa un increment de 300 places respecte a 2017, i 2.374 usuaris.

Totes les places, a més, estem esperant en el concert social, augmentar-les a través de les entitats sense ànim de lucre. I també hem contractat amb Creu Roja la prestació d'un servici de centre d'atenció primerenca per un termini de sis mesos, amb un contracte d'emergència en les localitats de Petrer, València i Castelló, i disposem de 106 places noves en tot el territori, que ens permet donar servici d'atenció primerenca a 212 xiquets i xiquetes.

I mire, també li dic, per primera volta en esta comunitat van a posar-se en marxa vint vivendes tutelades per a persones amb TEA. No estem parlant de xiquets i xiquetes, estem parlant de persones adultes, però sabrà vosté que el TEA també afecta persones adultes.

Per primera volta en esta comunitat se posaran en marxa vint vivendes tutelades per a persones amb TEA per a afavorir major inclusió de les persones que mai abans amb vostés n'hi havia hagut cap.

No parle de retallades, senyora Catalá. Queda molt per fer, jo sóc la primera que sóc conscient que queda molt per fer, però estem caminant en la direcció correcta i omplint de recursos, de servicis i d'atenció el *erial* que vostés deixaren.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Serà la senyora Catalá la que done rèplica a la intervenció de la vicepresidenta.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora vicepresidenta, que el Partit Popular fon pioner en l'atenció als xiquets i xiquetes TEA no ho diu el Partit Popular, ho diuen les famílies i tots els professionals. Parle vosté amb qui vullga. Perquè jo pensava que estava vosté un poquet més propera de la realitat, però veig que està un poquet allunyada de la realitat.

Parle vosté amb professionals i famílies, i pregunte'ls: «Fue la Comunidad Valenciana pionera en el año 2006 en el

tratamiento a niños y niñas TEA?», i vorem el que li contesten. No m'ho conte. Només assumixca la resposta.

A partir d'ahí, retallades. És que jo a açò li dic retallades. «Con el PP, comunidad pionera, insisto, pionera en asistencia sanitaria para todos los niños TEA menores de seis años. Con el *botànic*, los niños mayores de cuatro años son dados de alta.» Per a atendre els xicotets, els bebés.

I eixe és el problema que n'hi ha avui en els centres d'atenció primerenca. Que se donen d'alta els xiquets majors de quatre anys perquè no tenen persona suficient i perquè s'ha d'atendre els més menuts, segons una instrucció que vosté donà des de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives. *(Aplaudiments)*

«Con el PP, intervención intensiva, especializada e individualizada. Con el *botànic*, intervención en CAT, en centros de atención temprana.» Vosté dia: «Es que hemos incrementado mucho las plazas, los centros de atención temprana.» Però vosté no diu una cosa: els centres d'atenció primerenca tenen una atenció generalista.

No només tracten xiquets TEA, tracten molts més xiquets amb moltes més dificultats que els xiquets TEA. Per tant, a mi no me val que vosté incremente en els centres d'atenció primerenca les places, perquè abans tenien una atenció especialitzada i hui va en un CAT, que és una atenció generalista.

I açò és TEA, eh? I el TEA requereix una atenció individualitzada. I això ho fica l'estratègia nacional.

«Con el PP, los niños reciben diez y veinte horas mensuales de intervención de una hora individualizada y proporcionada por profesional especializado. Con el *botànic*, los niños reciben una o dos sesiones a la semana de cuarenta y cinco minutos, es decir, seis horas al mes. De cuatro a catorce horas al mes menos que con el PP.»

Per a mi això són retallades, senyora Oltra. Vosté igual ho diu d'una altra manera. També l'he sentida jo hui a vosté dir que allò de Màxim Huerta no era «prevaricació», ni era un «fraude» fiscal, que era «como una multa de tráfico un poquito más gorda». Clar, és que vosté la vara de medir és una cosa espectacular, espectacular. *(Aplaudiments)*

Clar. El *erial*, senyora Oltra? Mire, li vaig a dir el *erial*. El *erial* és el que diuen, li he dit: «No, es que no lo dice el PP, nos lo dicen las familias.» Li ho he fet en gran perquè ho veja bé. «La inclusión de los niños autistas de la que presume el Consell es falsa.» Falsa, eh? Això ho diuen les famílies, no el PP.

«Los centros de atención a niños autistas sufren listas de espera de hasta cinco meses.» Açò ho diu la premsa, les famílies, no el PP. «Trabajadores del centro de autistas protestan por la financiación del Consell.» Açò ho diuen les famílies, no el PP. Açò li ho diuen a vosté les famílies.

Perquè, mire, *erial*, *erial* és el que van vostés deixar en matèria social, pese al que vosté diga. Perquè, clar, a vosté no se li caigué la cara de vergonya la setmana passada, m'imagina, a mi sí, en esta notícia? «Educación niega un aula especial a una niña autista por falta de plazas.» Eixe és el *erial* del seu Consell.

«Las aulas de comunicación y lenguaje», que no han dotat vostés, que el Partit Popular posà, inclús començant a posar les aules en batxillerat, i que vostés no estan dotant. *(Aplaudiments)*

Aixina que sí, senyora Oltra, n'hi ha moltes més coses. Però vosté no s'enganye, senyora Oltra, no s'enganye, ni pretenga enganyar la resta. Firmaren una resolució que proposà Compromís en novembre de l'any 2015. Sap el que posava d'esta legislatura?

«Les Corts instan al Consell al pago inmediato de la deuda con los centros de atención, a reanudar los trabajos de la comisión interdepartamental de coordinación, a estudiar la designación a un centro de referencia por cada provincia, para la atención a personas con trastorno de espectro autista.»

Açò ho proposaren vostés només començar la legislatura. Com de ràpid se'ls han passat a vostés les reivindicacions. Perquè quan arriben vostés al Consell, quan arriben vostés al govern, el problema sap quin és? Este, senyora Oltra, les retallades. «Postureo en lo social», però retallades per als xiquets autistes.

I eixa és la dinàmica de la seua conselleria, diga vosté el que diga. Eixa és la gran realitat de la vicepresidenta Oltra.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Catalá.

Tancarem el punt amb la intervenció de la vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyora Catalá, a mi em pot caure la cara de vergonya perquè en tinc de vergonya, no? Sens dubte no per les coses que vosté m'acaba de dir que m'hauria de caure. A mi em cauria per altres coses que a altra gent no li cau. Però anem al tema.

Mire, vosté confon molts conceptes. Vosté confon el concepte d'atenció individualitzada, atenció especialitzada, atenció generalista. Vosté fa ací un *batiburrillo* perquè, en realitat, jo crec que no sap molt bé del que està parlant. Però bé, en qualsevol cas, mire, quan vosté parla de la llista d'espera, efectivament, ara sabem que n'hi ha llista d'espera i estem reduint-la.

Però sap vosté per què ara sabem que n'hi ha llista d'espera? Perquè ara hem elaborat les dades. Perquè vostés passaven de tot. Amb vostés no n'hi havia llista d'espera, perquè vostés deixaven al privat el que havia d'haver sigut una xarxa pública d'atenció. Perquè, com li he dit, el seu bagatge és un centre en Alcoi i tres en València. I vostés ho deixaren tot abandonat.

Aleshores ve vosté ara a mi a contar-me que és que... Clar, ara n'hi ha llista d'espera perquè se sap. Abans ja n'hi havia i la estem reduint i no n'hi havia ni notícia de quines eren les necessitats. I crega'm quan li dic el costós que està sent muntar tota esta xarxa d'atenció, quan ni tan sols teníem dades, quan arribàrem al govern, de quines eren les necessitats de la població, perquè a vostés era un tema que no els interessava més enllà de derivar al privat el que vosté no volien organitzar.

Sense control, en les hores que no se sap molt bé perquè quatre i no tres i no dos. En este moment, quan vosté parla d'hores amb el PP, parla d'un sistema irregular, que la intervenció a més ha dit que és irregular, perquè vostés no van fer mai un contracte ni un concert amb eixos centres privats. I parlaven directament i pagaven directament a través de rescabaments (*veus*) perquè no es varen ni molestar en fer un contracte.

I això la intervenció ens va dir, «açò és il·legal, escolte». Com tantes altres coses que quan hem aplegat al govern ens han dit: «Açò no ho poden fer vostés perquè açò és il·legal.» I nosaltres hem dit: «Doncs açò ho feien els altres.» I diu: «Ja, ja, però és que ara ja, *los tiempos han cambiado*.» Açò és el que feien vostés.

Vostés no tenint contracte, ni concert, ni sabien. Hores? Doncs, les que decidira, qui? Perquè mire, sap què passa? Que quan un té una malaltia i ha de fer-se un paracetamol cada huit hores, per fer-se un paracetamol cada hora no millora més. És més, potser li va malament. I ahí enllace amb el que vosté parla de la notícia que acaba de mostrar del *Levante* i de la família que li han negat –segons vosté– una aula CIL.

Mire, la veritat és que açò ha de vore amb la falta de posar en valor els professionals del social. Jo vull posar en valor els professionals del social. Qui decidix que un xiquet o xiqueta amb necessitats educatives especials tinga un recurs o un altre són els professionals. Professionals formats per a això que passen per l'SPE, que són psicopedagogs, treballadors socials, psicòlegs. Sí, sí, vosté ho sap perquè vosté ha estat al front de la conselleria d'educació. I aleshores decidix si va a l'aula ordinària, si va en currículum adaptat, si va a un centre especial o si va a una aula CIL.

¿Vosté que haguera fet davant del dictamen professional d'un centre que, a més, té pedagogia terapèutica, té audició i llenguatge i té reforç per a persones amb necessitats educatives especials que diuen que una xiqueta en tres anys, en eixe grau d'evolució del TEA, el millor és que proven en una aula ordinària, quan estem apostant per l'educació inclusiva? Vosté què haguera fet com a consellera? Vosté que haguera fet? (*Veus*) Ah! Perquè no n'hi havia places? Quan vosté governava era aixina?

No, ara no és per això. Sap vosté? Igual per això, perquè no li feia cas, li dimitiren el 9 de juliol de 2014 el director territorial de València, la subsecretària de la conselleria, el secretari autonòmic, tot el mateix dia. Perquè igual vosté no feia cas als professionals. És possible que es tracte d'això.

Mire, ara açò són criteris tècnics. Tècnics, senyora Catalá. I aleshores, que vosté pose un exemple d'un cas en el qual, a més, no té vosté en compte una cosa. Això és com si algú diguera: «Oiga, deniegan a esta paciente el tratamiento de

paracetamol porque le han dado aspirina.» Mire, això a un metge ningú li ho qüestionaria. No sé per què li ho qüestionen als psicòlegs, als psicoterapeutes, als logopedes i al personal del social que saben diagnosticar i prescriure el que necessita un xiquet o xiqueta.

Vosté seguísca fent política de titulars, de diari, que és l'única cosa que es veu que sap vosté fer, que nosaltres seguirem ocupant-nos de la gent que necessita i que té vulnerabilitats...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...també de la gent de TEA. I som conscients que queda molt per fer. Però estem en el bon camí.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies. Gràcies, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies. (*Aplaudiments*)

Interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general d'actuació de la conselleria respecte dels fons estructurals que gestiona els programes operatius del fons social europeu i del fons de desenvolupament regional en el període 2014-2020, que formula la diputada senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Podemos-Podem) i del diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 103.152, BOC número 273)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt número 6 que és la interpel·lació al conseller d'hisenda i model econòmic sobre la política general d'actuació de la conselleria respecte dels fons estructurals Feder que formulen els diputats Beatriu Gascó... Crec que serà el senyor Antonio Montiel, del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gracias, presidenta.